

1 SKYRIUS

Betani bandant pasprukti, Piktasis Visų Istorijų Karalius iškėlė savo milžinišką trintuką jai virš galvos.

- Per vėlu, herojai! - tarė karalius Ovenui, Kyliui ir Kerei. - Nieko nebe-padarysite! Aš ištrinsiu Betani gyvenimo istorijos dalis, kurios daro ją geru žmogumi, ir paversiu ją savo piktąja pakalike. Mudu kartu išiveršime į ne-pramanytą pasaulį ir viską užvaldysime!

- Paleiskit ją! - sušuko Ovenas. - Antraip neapsidžiaugsit išvydęs, kas jūsų laukia.

Piktasis Visų Istorijų Karalius prunkstelėjo.

- Tu? Nepramanytas herojus, kuris daugiau kartų, negu pajėgiu suskaičiuoti, išgelbėjo pramanytą pasaulį? Čia tu bejėgis, berniuk.

- Nejaugi? - Ovenas pasiėmė popieriaus, pieštuką ir pradėjo rašyti.

Visų Istorijų Karalius išmeta savo trintuką.

Karaliaus trintukas kaipmat iškrito jam iš rankos.

- Ką? - apstulbęs riktelėjo karalius. - Bet kaip?

- Tai žodžių galia! - sušuko Ovenas. - Knygos yra magiškos, raštas - taip pat!

Tada dar kai ką parašė ant lapo.

Visų Istorijų Karalius paleidžia Betani, o tada jam susipina kojos.

Karalius paleido Betani, o tada žingtelėjęs išpūdingai suklupo, persivertė per galvą ir tėsėsi ant nugaros. Istorijų karūna nukrito jam nuo galvos ir pariedėjo kelis žingsnius į šoną.

Istorijų karūna atsiduria Ovenui ant galvos, - parašė Ovenas.

Bematant karūna pranyko nuo žemės, o tada vėl atsirado Ovenui ant galvos. Tobulai tinkamo dydžio, tarsi būtų specialiai jam ir padaryta.

- Ne! - nuo žemės sušuko buvęs karalius. - Negali taip su manimi pasielgti. Tai viskas, ką turėjau!

- *Netiesa,* - atsakė Ovenas, pasisukdamas į savo buvusį didžiausią priešą. - Jūs ne toks, Jūsų Didenybe. Jūs neturėtumėte būti nedoras. kažkas perrašė *jūsų* istoriją, visai kaip bandėte padaryti Betani.

- Tikrai? - tarė buvęs karalius. - Tai kas turėjau būti?

- Tėvas, - tyliai atsakė Ovenas, o tada parašė ant savo lapo:

Buvęs Visų Istorijų Karalius atviršta į savo tikrąjį aš.

Tuo pat kambarį užliejo ryški šviesa. Ji pasklido po visą Istorijų karalystę, apakindama kiekvieną, kuris tą akimirka žvelgė į pilį. Šviesa apgaubė buvusį karalių ir baisiai šauniai pakėlė jį į orą.

Šviesa pasidarė tokia ryški, kad nebegalėjai nulaikyti žvilgsnio, tad visi užsidengė akis, išskyrus Oveną, šis pasirašė sau akinius nuo saulės, su kuriais atrodė dar kietesnis. O tuomet šviesa staiga pranyko ir viskas aptemo.

- Turbūt šioje istorijoje, - prakalbo Ovenas, nusiimdamas akinius nuo saulės, - ką tik prasidėjo naujas skyrius.

Betani lėtai apėjo Oveną, neatitraukdama akių nuo figūros ant žemės. Buvęs karalius jau nebevilkėjo didingais apdaraus. Buvo apsirengęs paprastais drabužiais, o plaukai pasidarė tokio pat atspalvio kaip Betani - bronzinės raudonos.

Vyras papurtė galvą, o tada išsižiojęs lėtai pakilo ant kojų.

- ...Betani? - paklausė, išpūsdamas akis.

- Tėti? - tarė ji, negalėdama patikėti.

- Tai aš, Bete, - tarė jos tėtis, išskėsdamas rankas. - Tu mane išgelbėjai! Niekada nemaniau, kad galėsiu atviršti į savo tikrąjį aš, bet tu tai padarei!

Betani išibėgėjusi šoko tėčiui į glėbį, parversdama juos abu ant žemės.

- Tėti! - šaukė ji. - Negaliu patikėti, kad tai tu! Ovenai, tau *pavyko!*

- Nesu matęs nieko mielesnio, - Oveno pašonėje tarė Kylis, trindamasis akis.

- O aš esu, - tarstelėjo Kerė, žvelgdama į Oveną ir suimdama jo ranką.

Balta juodo katino letenėlė prilietė Oveno ranką ir jis liovėsi rašęs. Spyglius, Oveno pramanytojo aš buvęs katinas, dirstelėjo į jį nuo rašomojo stalo tokiu žvilgsniu, lyg klausytų: *Tikrai?*

- Perspaudžiau? - paklausė Ovenas savo pramanyto katino.

Spyglius tik lėtai marktelėjo akimis, palikdamas letenėlę Ovenui ant rankos.

- O aš esu, - tarė Kerė, *meiliai žvelgdama į Oveną.*

Spyglius spustelėjo nagais Ovenui ranką, šis atsiduso.

- Na gerai jau.

- *Rimtai? - paklausė Kerė, atsitraukdama nuo jų. - Niekam daugiau neatrodo, kad čia spąstai? Tik man vienai?*

Spyglius patraukė letenėlę nuo Oveno rankos ir užsimerkęs vėl nusnūsti patenkintas sumurkė.